

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33 มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33

2. เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33

3. เพื่อศึกษาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33 ใน 2 ด้านคือ

3.1 ด้านความรู้ ความเข้าใจ ในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนก่อนและหลังได้รับการพัฒนา

3.2 ด้านความสามารถในการเขียนโครงร่างการวิจัย การปฏิบัติการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัย หลังได้รับการพัฒนา

ประชากร คือ ผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33 จำนวน 32 โรงเรียน ครูผู้สอนจำนวน 248 คน ในปีการศึกษา 2562 และกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33 จำนวน 32 โรงเรียน ผู้สอนจำนวน 128 คน ในปีการศึกษา 2562 โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจก่อน – หลังการฝึกอบรม มีลักษณะเป็นข้อคำถามชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบประเมินโครงร่างการวิจัย มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 27 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้านความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33 โดยใช้แบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน และการเก็บรวบรวมข้อมูลคุณภาพโครงร่างการวิจัยสำหรับผู้สอนหลังการพัฒนา โดยใช้แบบประเมินโครงร่างการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง นำมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนนำมาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และหาอัตราความก้าวหน้าระดับความรู้ ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินโครงร่างการวิจัย นำมาคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนก่อนและหลังการพัฒนา ใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test Dependent Samples)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33 มีการศึกษาวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33

1.1 สภาพปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33 จากการศึกษาพบว่า ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมมีปัญหอยู่นระดับมาก (ร้อยละ 87.5 – 89.8)

1.2 ความต้องการได้รับการพัฒนาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33 จากการศึกษาพบว่า ผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมีความต้องการเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียนทุกระยะเวลา (ร้อยละ 100 เท่ากัน)

2. ผลการศึกษากการเปลี่ยนแปลงระดับความรู้ ความเข้าใจของผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนก่อนและหลังการพัฒนา

จากการศึกษาพบว่า การเปลี่ยนแปลงระดับความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33 ก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 48.7$) หลังการพัฒนาอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 79.5$) และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเข้ารับการอบรม พบว่า คะแนนหลังเข้ารับการอบรมของผู้เข้ารับการอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การศึกษาอัตราความก้าวหน้าการได้รับความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33

จากการศึกษาพบว่า อัตราความก้าวหน้าการได้รับความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33 ก่อนและหลังการพัฒนา มีอัตราความก้าวหน้าร้อยละ 60.06

4. ผลการศึกษาศาสามารถในการเขียนโครงร่างการวิจัยของผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

จากการศึกษาพบว่า ระดับคุณภาพของโครงร่างการวิจัย สำหรับผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน มีคุณภาพอยู่ในระดับ ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = 0.06) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับดีทุกข้อ

อภิปรายผล

1. การศึกษาสภาพปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33 สภาพปัญหาและความต้องการได้รับการพัฒนาในการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33 พบว่า ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมมีปัญหอยู่นระดับมาก

และผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมีความต้องการเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียนทุกระยะเวลา ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้สอนส่วนมากจะได้รับการพัฒนาในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับนโยบายของกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ได้จัดตั้งไว้ในแต่ละปีการศึกษา และผู้สอนบางส่วนมีโอกาสดังกล่าวจะได้รับเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้มีทักษะความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยน้อย และจากการสัมภาษณ์ผู้สอนอย่างไม่เป็นทางการ สามารถสรุปปัญหาที่สำคัญในการทำวิจัยคือ ขาดความรู้ ความเข้าใจในระเบียบวิธีวิจัย ขาดทักษะการทำวิจัย ไม่มีที่ปรึกษาการทำวิจัยที่เป็นทางการ ไม่มีเวลาทำงานวิจัย และทำวิจัยเพราะต้องส่งเพื่อรับการพัฒนาตนเอง ส่งผลให้ผู้สอนมีปัญหาในการทำวิจัยในระดับมาก ผลงานวิจัยไม่ถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย ทำให้ผู้สอนมีความต้องการได้รับการพัฒนาในการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับมาก ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ภณิดา ชูช่วยสุวรรณ (2562) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ระดับประถมศึกษา : การประเมินความต้องการจำเป็นสมบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความต้องการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านความรู้ คือ ครูมีความต้องการพัฒนา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ ด้านทักษะ คือ ครูมีความต้องการพัฒนาความสามารถใช้ สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้เหมาะสมกับงานวิจัยในชั้นเรียน และด้านความเจตคติคือ ครูมีความต้องการพัฒนาด้าน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จากการที่ได้ทำวิจัยในชั้นเรียน

2. การพัฒนาสมรรถนะในการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33 โดยการอบรมเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพจริง จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้สอนที่ผ่านการอบรมมีความรู้ ความเข้าใจสูงกว่าก่อนการพัฒนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีอัตราความก้าวหน้าระดับความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้นหลังการพัฒนา สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า “ผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33 ภายหลังการพัฒนามีสมรรถนะในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านความรู้ ความเข้าใจ สูงกว่าก่อนการพัฒนา” ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก หลักสูตรการอบรมเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนได้มาจากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง คือผู้วิจัย คณะวิทยากร และตัวแทนของผู้เข้าอบรม ที่ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ ร่วมรับผล และร่วมประเมิน ทำให้ได้หลักสูตรที่กระชับ ตรงกับความต้องการ และสามารถนำไปใช้ได้จริง คำนึงกระบวนการอบรม มีการนำระบบพี่เลี้ยงที่ปรึกษาวิจัยมาดูแลอย่างใกล้ชิด มีการกระตุ้นให้ผู้เข้าอบรมทำวิจัยให้ทันตามห้วงเวลาที่กำหนด เพื่อให้พร้อมในการเข้าอบรมระยะต่อไป มีการฝึกปฏิบัติจริงมีงานวิจัยที่น่าสนใจมาให้เป็นตัวอย่าง มีคลินิกวิจัยที่ช่วยให้สามารถค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีวิทยากรที่ทรงคุณวุฒิ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาสามารถให้ความรู้และพุ่มพองในการให้ความรู้แก่ผู้เข้าอบรมได้เต็มที่ ตลอดจนเทคนิคการฝึกอบรมมีการใช้สื่อ โสตทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัย ซึ่งในการดำเนินการอบรมครั้งนี้ได้นำหลักการ PAOR คือ P = Plan (วางแผนปฏิบัติการ) A = Act (ปฏิบัติตามแผน) O = Observe (สังเกต ตรวจสอบ และประเมินผลระหว่างปฏิบัติการ) และ R- Reflect (ให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อการปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาให้ดีขึ้น) ดำเนินการตามวงจร PAOR ไปเรื่อย ๆ จนกว่าปัญหานั้นได้รับการแก้ไขหรือพัฒนาไปในทิศทางที่ต้องการ และเมื่อโครงการสิ้นสุดได้มีการประเมินผลในภาพรวม ในการดำเนินการเช่นนี้

ทำให้บุคลากรได้รับการพัฒนาเป็นไปตามที่ต้องการ ส่งผลให้ผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยสูงขึ้นกว่าก่อนการพัฒนา ทำให้เกิดพลัง กำลังใจที่จะทำงานวิจัยให้สำเร็จ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของประทีนทิพย์ พรไผ่ยา (2561) ได้วิจัยการพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัย ในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 23 ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 มีแนวทางการพัฒนา รูปแบบตามขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอนได้แก่ 1) ขั้นตอน การเตรียมการ 2) ขั้นตอนการสร้างรูปแบบ 3) ขั้นตอน การนำไปทดลองใช้(Try-out) 4) ขั้นตอนการประเมินรูปแบบ มีแนวทางการดำเนินการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนให้ครู โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ตามขั้นตอนการสร้างเสริมสมรรถนะ 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างความตระหนักการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน 2) การวางแผน 3) การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน 4) การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน 5) การนิเทศให้คำปรึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน 6) การเผยแพร่ผลงานการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียนของครู 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการสร้างเสริมให้มีความตั้งใจที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน 2) ด้านการสร้างเสริมให้มีทัศนคติที่ดีและอุปนิสัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการทำวิจัยในชั้นเรียน 3) ด้านการสร้างเสริมให้มี ความรู้ความเข้าใจหลักการแนวคิดทฤษฎีการทำวิจัยในชั้นเรียน 4) ด้านการสร้างเสริมให้มีทักษะในการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน และ 5) ด้านสถานศึกษา มีนโยบายและการสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ครูมีสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียน 6 ด้าน ได้แก่ 1) ครูสามารถกำหนดปัญหาหรือประเด็นปัญหาได้ตรงประเด็น 2) ครูสามารถศึกษาข้อมูลเบื้องต้นบรรยายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาได้ 3) ครูสามารถวางแผนปฏิบัติกำหนดทางเลือกหลากหลาย 4) ครูสามารถสร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้ 5) ครูสามารถทดลองรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัยได้ 6) ครูสามารถเขียนรายงานการวิจัยได้ จากการพัฒนารูปแบบดังกล่าว ทำให้ได้รูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่ได้รับ ฉันทามติจากที่ประชุมสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) ในประเด็นพิจารณา รวมทั้งหมด 4 ด้าน 18 ประเด็นผลการพิจารณาลงมติเห็นชอบของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มมีฉันทามติรวมทั้งหมด 18 ประเด็นในทุกด้าน และทุกประเด็นอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 100 และมีผลการศึกษาสภาพสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 หลังการใช้รูปแบบโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ สุชีลา อุมะวรรณ (2551) ได้ศึกษาการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาสมรรถนะในการทำวิจัยทางสาธารณสุข ของบุคลากรในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้ในการทำวิจัยทางสาธารณสุขของบุคลากรหลังการพัฒนาอยู่ในระดับดีมาก สูงกว่าก่อนการพัฒนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเสาวภา ปัญจจริยะกุล (2561) ได้ศึกษา การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบการทดสอบก่อนเข้ารับการอบรมและหลังของผู้เข้ารับการอบรมมี คะแนนหลังเข้ารับการอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความสามารถในการเขียนโครงร่างการวิจัยของผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33 หลังการพัฒนามีคุณภาพอยู่ในระดับดี จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ที่ผ่านการอบรมมีความสามารถในการเขียนโครงร่างการวิจัยในหัวข้อต่าง ๆ อยู่ในระดับดีทุกข้อ สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 2 ที่ว่า “ผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33 ภายหลังการพัฒนา มีสมรรถนะในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านความสามารถในการเขียนโครงร่างการวิจัยผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ โครงร่างงานวิจัยมีคุณภาพอยู่ในระดับดี” ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก ผลจากการได้รับการพัฒนาในการทำวิจัยทำให้บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยเพิ่มขึ้น มีการนำระบบพี่เลี้ยงที่ปรึกษาวิจัยมาดูแล ให้คำแนะนำในการเขียนโครงร่างงานวิจัยอย่างใกล้ชิด ทั้งในช่วงการอบรมและเมื่อเสร็จสิ้นการอบรมแต่ละระยะ มีการให้เวลาที่เพียงพอในการเขียนโครงร่างงานวิจัย มีตัวอย่างในการวิจัยให้ศึกษาในด้านเกณฑ์การประเมินมีความชัดเจน เข้าใจง่าย ทำให้การประเมินไปด้วยความเรียบร้อย ประกอบกับบุคลากรต้องส่งผลงานวิชาการซึ่งเป็นอีกปัจจัยที่ทำให้บุคลากรสามารถเขียนโครงร่างงานวิจัยที่มีคุณภาพได้ เป็นจำนวน 128 เรื่อง ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของชิลลา อุมะวรรณ (2551) ได้ศึกษาการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาสมรรถนะในการทำวิจัยทางสาธารณสุข ของบุคลากรในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียน โครงร่างงานวิจัย ของบุคลากรหลังการพัฒนาอยู่ในระดับดี สามารถเขียนโครงร่างงานวิจัยที่มีคุณภาพได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

- 1.1 ในการอบรมเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน ควรทำในกลุ่มที่มีขนาด 10 -15 คน เพื่อจะได้ดูแลและให้คำปรึกษาได้ทั่วถึงมากขึ้น
- 1.2 ควรมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการวิจัยในเรียนทุกปี เพื่อให้โอกาสผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนทุกคนได้เข้ารับการอบรม
- 1.3 เนื่องจากหลักสูตรอบรมเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนมีระยะเวลานาน ควรให้ผู้ที่จะเข้าอบรมมีส่วนร่วมในการทำวิจัยจริง ๆ เพื่อกระตุ้นเตือนให้มุ่งมั่นเข้ารับการอบรมและทำวิจัยให้สำเร็จตามกำหนดเวลาแต่ละระยะ
- 1.4 ควรส่งเสริม กระตุ้นให้ผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่ผ่านการอบรมนำผลงานเข้าประกวดผลงานของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 33 ทุกปี

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

- 2.1 การวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความรู้และความสามารถในการเขียนงานวิจัย ควรใช้การวิจัยทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ จะทำให้ผลการวิจัยมีความน่าสนใจมากขึ้น
- 2.2 ควรมีการศึกษาถึงการพัฒนาสมรรถนะในการทำวิจัย จนถึงขั้นตอนที่ผู้เข้ารับการพัฒนาศึกษาสามารถเขียนรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ได้

2.3 ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน เพื่อให้ทราบปัญหาที่แท้จริง สามารถนำไปวางแผนพัฒนาผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนได้

